

og dette Forslag tillader jeg mig saaledes paa bedste Maade at anbefale til det høitæredede Thing's velvillige Modtagelse.

Jessen: Jeg har tilladt mig under Nr. 13 at stille et Underændringsforslag til Udvalgets § 2, der gaaer ud paa, at Forbudet imod i Fredningstiden at dræbe Raadyr, Hare eller andet Vildt, ikke skal gjælde med Hensyn til Vildt i Haver, indhegnede Dyrehaver og den kongelige Vildtbane. Jeg har nemlig ikke kunnet se, at der i Lovforslagets Bestemmelser indeholdes Noget, som skulde kunne ophæve Betydningen af de Grunde, der i sin Tid bevægede den lovgivende Magt til ved Loven af 25de Marts 1851 at undtage Haver og indhegnede Dyrehaver fra de Gnemærker, til hvilke Fredningsbestemmelserne for Fællig da indviedes. Ved Forordningen af 20de Maj 1840 var der jo givet et Forbud mod til visse Tider at dræbe Krondyr, Raadyr, Daadyr og Hare paa Fællig. Dette Forbud blev ved Loven af 1851 indvidet til at gjælde ogsaa for Sagt paa Gnemærker, dog ikke af Kronvildt og Daavildt, men kun af Raadyr, Hare, Algerhøns, Urhøns og nogle enkelte andre Fugle, og heller ikke i Haver og indhegnede Dyrehaver. Ved Jagtlovforslagets 1ste Behandling blev der nu fremsat den Bemærkning af den ærede Forslagsstiller (Fischer), at den Umstændighed, at Krondyr og Daadyr vare undtagne fra den nævnte Fredningsbestemmelse medførte, at den Undtagelse, der i Loven af 1851 var givet med Hensyn til Fredning af de nævnte Dyr i Haver og indhegnede Dyrehaver, havde mistet sin Betydning, samt at derhos Raadyr ikke uden tilfældigen og i kort Tid opholdt sig i Dyrehaver. Men, som alt bemærket, blev jo allerede ved Loven af 1851 Kron- og Daavildt undtaget fra Fredning paa Gnemærker, og der er altsaa ikke foregaaet nogen Forandring i Mærken til, at man ikke i sin Tid vilde nægte Gierne af indhegnede Dyrehaver Ret til at dræbe deres Vildt der. Med Hensyn til Haver bemærkede den ærede Forslagsstiller ligeledes ved hans Lovforslags 1ste Behandling, at der ikke længer var nogen Grund til nu at undtage Sagten i Haver fra de almindelige Fredningsbestemmelser, men jeg

kan imidlertid, som sagt, heller ikke dele hans Anskuelse i saa Henseende, dels paa Grund af hvad jeg nys oplyste om det Forhold, hvori Loven af 25de Marts 1851 staar til Forordningen af 20de Maj 1840, dels fordi der forekommer mig at være andre Grunde, der tale meget for, ikke at gjøre Fredningsbestemmelserne anvendelige paa Vildt, naar dette træffes i Haver. Det kan og bør ikke billigt vises nægtes Noget at værges sig mod den Skade, som i Haver gjøres af Dyr. Der kan jo i Haver være kostbare Plantinger, og værdifulde Blomster, som det med fuld Føje kan være Gierne magtpaaliggende at conservere, og hvad Raadyr angaaer, da er det bekendt nok, at disse have megen Tilbøielighed til at spise Knopper og Blade af Træer. At forbyde vedkommende Gierne at dræbe det nævnte Dyr, for at værges sig mod saadan Skade, er ubilligt. Hvad indhegnede Dyrehaver angaaer, da mener jeg derhos, at saasnart et Dyr er indespærret i en saadan, ophører det egentlig at have Charakteren af Vildt og gaaer over til enkeltvis at blive en særlig Eiendomsgegenstand, hvorover Gierne til enhver Tid kan have og derfor ogsaa bør have fuldstændig Dispositionsret. Jagtlovgivningens Bestemmelser forekomme mig saaledes slet ikke at passe for indhegnede Dyrehaver. Den ærede Forslagsstiller sagde imidlertid tillige, at Retten til at dræbe Dyr i indhegnede Dyrehaver var uden Betydning for Gierne. Man kunde nemlig dog ikke sige, at de Raadyr, som fandtes i Dyrehaver, egentlig vare Gierens Eiendom, da de kun havde kortvarige Ophold der (Fischer). Det har jeg ikke sagt). Ja, hvis det ikke er blevet sagt, saa beder jeg om Undskyldning; men det forekommer mig dog, at jeg har læst denne Argumentation. Jeg skal imidlertid hermed forlade dette Punkt, idet jeg dog fremdeles fastholder, at Dyr i indhegnede Dyrehaver maae anses som sættelle Eiendomsgegenstande, hvorover Gierne ikke bør betages fuld Raadighed.

Jeg har dernæst under Nr. 20 og 21 stillet Forslag til Udvalgets §§ 5 og 6 om, at de dert forekrevne Straffe ikke skulle ramme dem, der fiske Vildt, men alene dem, der dræbe og faldhede Vildt til de der